

Sygn. akt II Ka 472/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 sierpnia 2020r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Dariusz Półtorak
Protokolant:	st.sekr.sąd. Marzena Gluchowska

przy udziale Prokuratora Dariusza Dragana

po rozpoznaniu w dniu 26 sierpnia 2020 r.

sprawy **G. W. (1)**

oskarżonego z art. 78 pkt. 4 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz.U. z 2017 r. poz.1855)

T. N.

oskarżonego z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 78 pkt. 4 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2017 r. poz. 1855)

na skutek apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Sokołowie Podlaskim

z dnia 16 marca 2020 r. sygn. akt II K 419/18

wyrok uchyla i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Sokołowie Podlaskim.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 472/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**Wyrok Sądu Rejonowego w Sokołowie Podlaskim z dnia 16 marca 2020 r., sygn. II K 419/18****1.2. Podmiot wnoszący apelację**

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
---		-----	-----	-----	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów

<i>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiężle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	- obraza przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 78 pkt 4 w zw. z art. 48a ust. 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt i § 10 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 6 maja 2015 r. w sprawie środków podejmowanych w związku z wystąpieniem afrykańskiego pomoru świń, polegająca na błędnym przyjęciu, iż G. W. (1), będąc pracownikiem PPHU (...) z/s w S., dokonując rozbiórki ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego w dniach 21 maja 2018 r. i 5 czerwca 2018 r., będąc na obszarze z zagrożeniem afrykańskiego pomoru świń, wjeżdżając na obszar z ograniczeniami i nie stosując się tym samym do zakazów wydanych w § 10 ust. 3 Rozporządzenia, nie zrealizował znamion występku z art. 78 pkt 4 cyt. ustawy, zaś T. N., jako przełożony, polecając G. W. (1) tego rodzaju działanie nie wyczerpał znamion występku z art. 18 § 1	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	<p>kk w zw. z art. 78 pkt 4 cyt. ustawy, podczas gdy prawidłowa ocena prawna ustalonego stanu faktycznego powinna prowadzić do uznania, że obaj oskarżeni dopuścili się dokonania zarzucanych im czynów;</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Sąd Okręgowy nie zgodził się z przyczynami uniewinnienia obu oskarżonych podanymi przez Sąd Rejonowy w rubryce 6 – 1.8 tabelarycznego uzasadnienia (k 282v), uznając tym samym, iż Sąd Rejonowy mimo dokonania prawidłowych ustaleń faktycznych, ferując zaskarżony wyrok, naruszył przepisy prawa materialnego – dokładnie art. 78 pkt 4 w zw. z art. 48a ust. 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt w zw. z § 10 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 6 maja 2015 r. w sprawie środków podejmowanych w związku z wystąpieniem afrykańskiego pomoru świń. Opis czynu z a/o ma kluczowe znaczenie przez pryzmat zasady skargowości. Wykładnia treści § 10 w/ w Rozporządzenia zaprezentowana przez Sąd I instancji przeczy jednak zasadom racjonalności i pomija to, iż proces karny nie ma charakteru formułowego. Zarówno akt oskarżenia, jak i wyrok skazujący powinien zawierać dokładne określenie czynu zarzucanego i następnie przypisanego podsądnemu. Za spełniające to kryterium przyjmuje się posłużenie takimi sformułowaniami w opisie czynu, które w sposób niebudzący</p>		

wątpliwości odpowiadają treści poszczególnych znamionom danego przestępstwa, wskazują zatem, w czym wyrażało się ich wypełnienie. Opis czynu powinien zatem mieścić się w sferze pojęć, które można odnieść do znamion. Tym samym ocena, czy opis czynu obejmuje wszystkie znamiona przestępstwa nie może sprowadzać się do prostego sprawdzenia, czy użyto w nim dokładnie takich samych słów ustawy (w przedmiotowej sprawie ustawy o ochronie zwierząt plus rozporządzenia Ministra Rolnictwa z 06.05.2015 r.), ale analizie podlega jego zawartość pod kątem ustalenia, czy czyn narusza konkretną normą sankcjonowaną. W § 10 ust. 3 w/w Rozporządzenia ustawodawca zawarł czasownik „**dopuszcza się wysyłania** poza obszar zagrożenia (...)” , zaś oskarżonemu G. W. (1) zarzucono to, iż „**dokonując zbiórki** ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego, będąc na obszarze z zagrożenie afrykańskim pomorem świń (ASF) **wjechał** w obszar z ograniczeniami (..). Zarzut drugiego z oskarżonych T. N. dotyczył polecenie pracownikowi (oskarżony G. W.) takiego postępowania. Racjonalność ustawodawcy penalizującego określone zachowanie, pozwala w ocenie Sądu Okręgowego, na pozbawione wątpliwości przyjęcie, iż przedstawione wyżej przepisy mają na celu wyeliminowanie dalszego rozprzestrzeniania się ASF. Restrykcje dotyczące kolorów stref i możliwości poruszania się po nich i dokonywania zbiórki ubocznych produktów zwierzęcych, (tak jak w niniejszej sprawie padłych zwierząt w wyniku pomoru świń wywołanego ASF celem ich utylizacji), mają na celu ograniczanie rozprzestrzenienia się tej choroby na strefy geograficzne o kolorze wskazującym

na mniejszy stopień zachorowań i mniejszą liczbę padłych zwierząt. W przekonaniu Sądu Okręgowego, desygnaty pojęć i zbiory określić i zachowań, jakie można odnieść do wyżej wymienionych czasowników użytych w opisie czynu z wniesionego w tej sprawie a/o i wskazanych w w/w Rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 6 maja 2015 r. w sprawie środków podejmowanych w związku z wystąpieniem afrykańskiego pomoru świń, są tożsame. Z istoty opisu czynu z aktu oskarżenia wynika przemieszczanie się oskarżonego między strefami. Oskarżony G. W. nie wjechał w „czerwony” obszar zagrożenia, aby tam pozostać, lecz po to, aby zebrać kolejne sztuki padłej trzody chlewnej ze stref oznaczonych różnymi kolorami i jechać dalej, co nastąpiło wbrew wymogom i zakazom wskazanych w akcie oskarżenia przepisów prawa materialnego. § 10 ust. 3 w/w Rozporządzenia dopuszcza wysyłanie poza obszar zagrożenia produktów pochodzenia zwierzęcego, pochodzących z gospodarstw znajdujących się na takim obszarze jedynie w przypadku, gdy nie wystąpiło na nim ognisko ASF w okresie co najmniej 40 dni przed datą wysyłki (zgodnie z pkt 1). W pierwszoinstancyjnym postępowaniu poczyniono prawidłowe ustalenia faktyczne, wynikające jasno z wyjaśnień oskarżonych. Kontrola przeprowadzona przez Powiatowego Lekarza Weterynarii w P. również potwierdziła okoliczności zdarzenia płynące z wyjaśnień oskarżonych. Prokurator we wniesionej apelacji słusznie wskazał także na świadomość bezprawności takiego zachowania po stronie oskarżonego G. W. (1). Reasumując powyższe rozważania, obraza

przepisów prawa materialnego, jaka zaistniała w tej sprawie, polegała na błędnej wykładni wskazanych w treści zarzutu prokuratora przepisów, skutkująca brakiem subsumpcji zachowania oskarżonych pod konkretne normy prawa materialnego.	
Wniosek	
- o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Sokołowie Podlaskim;	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Zasadność zarzutu warunkowała zasadność wniosku.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
-----	-----

Zwiężle o powodach utrzymania w mocy	
-----	-----
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwiężle o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwiężle o powodach uchylecia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylecia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem		

szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.	Sąd Odwoławczy nie może skazać oskarżonych, którzy zostali uniewinnieni w pierwszej instancji.	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
Rolą reguły ne peius jest ograniczenie możliwości merytorycznego orzekania przez Sąd Odwoławczy, w celu właściwego zabezpieczenia prawa oskarżonego do obrony oraz konsekwentnego przeprowadzenia idei dwuinstancyjności przy orzekaniu na niekorzyść oskarżonego. Dlatego też, zakaz wynikający z art. 454 § 1 kpk ma charakter bezwzględny i w efekcie, także w realiach niniejszej sprawy, skutkował koniecznością uchylecia zaskarżonego wyroku.		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd I instancji dokona właściwej subsumcji zachowania oskarżonych pod normy prawa materialnego, kierując się uwagami zawartymi powyżej.		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----

6. Koszty Procesu	
--------------------------	--

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
-----	-----

7. PODPIS